

БРОЙ 4 ГОДИНА XXIII 2014 г.

Християнска мисъл

ЦЕНА 1,50 лв.

Емилия Стойкова

Великите моменти на живота

стр.6

Радостина Горанова,
българското адвентно
радио "Гласът на надеждата"

И Бог си има мания

стр.4

Национална
конференция на ЦАСД

Единни в очакване и служене

стр.8

СЪДЪРЖАНИЕ

**Втора световна
здравна
конференция**
Женева, Швейцария
стр.3

**И Бог си има
мания**
Радостина Горанова,
адвентно радио
"Гласът на надеждата"
стр.4-5

**Великите
моменти на
живота**
Емилия Стойкова
стр.6-7

**Единни в
очакване и
служене**
национална
конференция на ЦАСД
стр. 8-9

**14 часа между
живота и
смъртта**
Интервю с
Николай Георгиев
стр.10

**Карай си
колелото**
Карането на колело
е превъзходен начин
да се поддържа форма
стр.12

**Фито...Вкусотиин
на масата**
Няколко лесни
начини, които да ни
помогнат да ядем
повече плодове
стр.13

стр. 2

Християнска мисъл

Издание на ЦАСД-България
Председател Венцислав Панайотов
Главен редактор: Теодора Николова
Редакционен съвет: Цанко Митев,
Александър Филипов

АДРЕС: 1839 София, кв. „Враждебна“, ул. „8“ №49;
тел. 840 62 53; e-mail: theonik@abv.bg ISSN 1310-8654

2nd Global Conference ON HEALTH & LIFESTYLE

7-12 юли, 2014 | Женева, Швейцария

Втора световна здравна конференция

В началото на лятото тази година се провежда световна здравна конференция в Женева, на която медици и пастори бяха едно цяло. Това е специално служене, според Елън Уайт, в което: „Лекарят и проповедникът трябва да осъзнават, че са назначени в едно и също дело. Необходимо е да работят в съвършена хармония. Трябва да се съветват помежду си. Чрез тяхното единодушие те свидетелстват, че Господ е изпратил на света Единородния си Син, за да спаси всички, които вярват в Него като техни личен Спасител.“ (Съвети към църквата, т.7, стр.86).

Делегатите на Конференцията бяха над 1100, от 81 държави. Мотото на събитието беше „Неинфекциозни заболявания“. Водещи бяха изказванията и преценката на двама представители на Световната здравна организация (СЗО) и Панамериканската здравна организация.

Сем. Нанси и Тед Уилсън,
м.с. Й. Димитрова, д-р Радилова

Д-р П.Ландлес е директор на здравния отдел към ГК. Специалист кардиолог и Директор на Международна комисия за превенция срещу алкохол и наркотици.

Втората световна здравна конференция е мощен стимул за нас да служим на хората със съчувствие и отдаденост. Нека нашият евангелизъм интегрира физически, умствени и духовни измерения за човека.

Тег Уилсън сподели: „Здравното служене не е методология, а грижа за цялостното благополучие на личността, не само лечение на болестите. Служенето създава методите, а не обратното. Служенето е отношение, а методите са технически похвати. Исус се грижи за личността на отделния човек и тази грижа е най-ярък израз на Неговата религия.

Не е възможно светът да започне да вярва в реалността на един невидим Бог, в изключителната Му милост и преизобилна благодат, желаещ да спасява, примирява и възстановява, ако църквите не са жив, нагледен урок за това.“

Голямото медицинско адвентно семейство - Индия - България

Продължава на стр.16

стр. 4

A black and white photograph of an elderly man with a mustache and glasses, wearing a dark suit, white shirt, and patterned tie. He is holding a book or folder in his left hand and pointing his right index finger upwards. An orange cone is visible behind his head. The background is blurred, showing what appears to be a building.

Отговорът е еднозначен: Знаем повече! Притежаваме истината! Разполагаме с пълния комплект правилни доктрини, изчистени от всяка заблуда! Имаме повече информация!

Пионерите на Ад-
вентната църква
употребяват и
злоупотребяват
със същото пре-
димство - знаят
повече! Затова,
като отидат в
някой град, пре-
дизвикват мест-
ния проповедник
на дебат и го
сразяват! По оно-
ва време, горките
хора не са гледали
турски сериали и
импровизираното
събитие се е пре-
върщало в голямо
шоу. В наследство
от това мисиони-
ране и до днес ни
е останал навикът
да се заяждаме с
другите и да им
навираме в
носа, че знаем по-
вече от тях. Но
все пак, по мои
наблюдения, напо-
следък малко сме
се поукротили.

И Бог си има мания

Духовното познание и неговите източници

За Бог нищо
не е по-важно
от взаимоотно-
шенията.

Радостина Горанова

Безспорно знанието е неопценимо преимущество. Но проучване на Световната банка наскоро ме хвърли в смут. Първо с факта, че знанието има срок на годност - т.е. определен живот. (Признавам, че не ми беше хрумвало.) А след това и с резултатите, които ни осведомяват колко къс е този живот.

Половината знания от основното образование след 25 години не важат!

Половината знания от гимназиалното образование след 10-12 години не важат!

Половината знания от висшето образование след 5-6 години не важат!

Вече се чудя дали наистина нещо знам. Простата сметка показва, че 20 години след университета, вече половината от това, с което са ми пълнили главата, не е вярно или е безнадеждно остаряло. С две думи, не върши работа.

Изглежда животът не ни предлага кой знае каква сигурност. Затова религията няма да мине от мода. Казват, че днес се забелязват тенденции към десекуларизация на обществото. Чудесно е все повече хора да вярват в Бога. Но съм забелязала, че след като се сдобият с някоя троха духовно знание, повечето хора се самозабравят. Въпросът е има ли този род информация срок на годност?

Не, що са касае го Бога! - Той не се променя в зависимост от развоя на събитията.

Да, що се касае го нас! Апостол Павел ни съветва да се обновяваме. Това едва ли означава просто да повтаряме нещата, които си знаем.

Вече казахме, че знанията изветряват! Ако иска да е в тон с новостите, професионалистът трябва да се квалифицира на 5 години. Знанието се развива. Не се променя истината, а дълбочината на нашето разбиране за нея. Какво правим ние? Стоим ли на нивото на 1958 или 85-та, с идеята, че сме верни на Бог и това е в реда на нещата?

Как да сме сигурни, че това, което си мислим, е истина? Нашият Автор ни е дал инструментариум, с който да работим. Ако попитате в която и да е християнска църква за източниците на нашето познание върху духовните неща, първият отговор е Библията! (И така трябва да бъде!)

Природата, Законът и опитът също се споменават. Но чудно защо обикновено разумът се пропуска. Може би това има връзка с фалшивата доктрина, която ни грози - "Веднъж разбрал - го дъно осъзнал!" Но в света на дълбоката религиозност не съществува тази постановка!

Йоан ни помага да поправим бегата, когато ни казва: "Знаем, че ние сме от Бога; и целият свят лежи в лукавия. Знаем също, че Божият Син е дошъл и ни е дал разум да познаем

истинния Бог; и ние сме в Истинния, в Неговия Син Исус Христос. Този е истинският Бог и вечен живот" (1Йоан. 5:19-20).

Животът е истински учител. И ако можем да вникнем в по-дълбоките пластове на събитията, ще видим, че те са наситени с духовно познание.

Защо? Защото Бог не одобрява подобни "надигравания" - стълкновения на познания, в които залог понякога е съдбата на някого. Защото за Него взаимоотношенията са №1.

*Взаимоотношенията са
№1 - най-важният урок
от рай*

На това ни учи Библията още с първите си стихове. Колкото по-задълбочено я изследваме, толкова по-живо и по-ярко ще бъде и нашето разбиране; Словото не е хороскоп и трябва да правим разлика между четене и изследване. Да изследваме означава да проследяваме идеи, да свързваме отделните разкази.

Първите 11 глави на Битие са макрокосмос на спасението. Наречени са праистория и съдържат пълния комплект истини, които са илюстрирани с останалите събития и съдби, включени в големия разказ на Свещеното Писание - Авраам, Вавилонската кула, робството на евреите в Египет, Изхода, Синай, Христос и апостолите.

Продължава на стр.15

Великите моменти на живота

стр. 6

ПОРТРЕТЪТ НА ЦЪРКВАТА

Служете един на друг с любов...

„Един млад човек сподели веднъж: Като християнин обичам да служа на хората в обществото - на приятели, състуденти, колеги... Мотивиран съм да го правя. Когато се сблъскам с проблемите, които са имали в детството, юношеството си и изобщо в живота, изпитвам огромно желание да им помогна практически, както и да ги запозная с Бог така, както имам привилегията да Го познавам от Свещеното Писание. Служа им с удоволствие и посвещение. Но не е таково отношението ми към хората от църквата. Някои от тях са кръстени преди десетилетия, но все от нещо се оплакват, все от нещо са недоволни и разочаровани и образно казано, аз съм готов да откликна на нуждата на детето, което плаче за хляб, а не на това, което плаче за близалка.“

Съществува и другата гледна точка: Преди няколко години в една църква събирахме пари помежду си за закупуване на памперси за деца на самотни майки и безработни семейства, познати на църковните членове. Тогава една сестра реагира възмутено, че не събираме тези пари за бедните сестри и братя от църквата, а ги изразходваме за хора, които може и да не заслужават това.

Как да намерим правилния баланс между тези две диаметрално противоположни становища?

Истината е, че Исус Христос винаги е призовавал за повече работници навън, по „нивите, които вече са бели за жетва“, а не толкова за пазителите на зърното в църквата. И все пак ето какво четем в Галатяни 6:10: „...като имаме случай, нека правим добро на всички, а най-вече

- на своите по вяра...“

Как можем да служим един на друг като братя и сестри, без да се превърнем във фарисейска общност, която мисли само за себе си и гледа с подозрение всеки новодошъл, който може да я оскверни с невятатата си външност и поведение?

Какво ще видим, ако се взгледаме в живота на първата апостолска църква, която е наистина един автентичен портрет на християнството?

„И всичките вярващи бяха заедно и имаха всичко общо, и продаваха стоката и имота си, и ги разпределяха между всички, според нуждата на всекиго.“ „И всеки ден прекарваха еднородно в храма и разчупваха хляб по къщите си, и приемаха храна с радост и простосърдечие.“ (Деян. 2:44-46). Общество, в което конфликтите са разрешени, несъгласията -

Как можем

да служим един на друг като братя и сестри, без да се превърнем във фарисейска общност, която мисли само за себе си и гледа с подозрение всеки новодошъл, който може да я оскверни с несвятата си външност и поведение?

преодолени. Социалното неравенство е изчезнало на фона на искрената християнска обич, съчувствие и съпричастност. Пълнотата на Святия Дух е всичко във всички!

Макар и не толкова ярко и повсеместно, този портрет на християнството може да се види във всички следващи векове.

Готфрид Остервалд споделя едно свое разтърсващо преживяване от юношеските си години през 40-те години на XX в.

„Като тийнейджър мразех да ходя на църква, защото малката група адвентисти в Ротердам се събираше на богослужение в едно мазе, разположено под фабрика за велосипеди. Мястото беше в ярък контраст с импозантните катедрали с камбанарии, органи, хорове и уважавани пастори с дълги одежди, където ходеха моите приятели... Но всичко се промени на 10 май 1940 г. - денят, в който нацистите нападناха Холандия. Следващият ден беше събота. „Отиваме на църква - каза майка ми. - Днес е ден за поклонение.“

Няма да разказвам с подробности как пресякохме фронтовата линия между холандския флот и немските парашутни войски. Когато достигнахме до изцапаното мазе под фабриката за велосипеди, цялата църква беше събрана там. Всички се прегръщаха топло и се целуваха със „святата целувка“, както пише в Библията, и аз изведнъж се почувствах горд, че съм адвентист от седмия ден.

Това сърдечно общение ни помагаше през петте ужасни години на войната. Някои деца загубиха бащите си, но намериха по-възрастни братя в църквата, които им бяха като бащи. Някои деца загубиха майките си, но тъй като имаше сестри в църквата, те имаха майки. Провизиите ни бяха общи. Докато някой член на църквата имаше сапун, /а майка ми се беше запасила с много сапун/, цялата църква имаше сапун. И докато някой от църквата имаша хляб, или брашно, или сол, или захар, цялата църква имаше и хляб, и брашно, и сол, и захар. Така

преживявахме.

Някои тийнейджъри държяха своя живот на тази самоотвержена подкрепа на вярващите. Когато цялата храна трябваше да се разпределя на дажби, всяко семейство получаваше само по четвърт хляб. Няколко възрастни адвентисти дойдоха у нас и ни дадоха своя хляб. Преди края на войната тези хора бяха толкова изтощени, че често падаха настред улицата. Сега ние можем да разказваме тези истории, защото заради техните жертви ние останахме живи и здрави...”

Днес, в 2014 г., аз също мога да се гордея с моите български братя и сестри, защото имам достатъчно основания за това. Когато една възрастна жена от моята църква получи тежък инсулт и остана неподвижна на легло, няколко сестри се редуваха всеки ден да приготвят храна, да ходят в нейния дом на обяд и да я хранят като малко дете. В продължение на няколко месеца те правеха това за нея и в помощ на единствения ѝ син, който я обслужваше сутрин и вечер, но през целия ден беше на работа.

Рагвам се от сърце на верността

на тези, които въпреки тежката финансова криза са готови да дадат последните си средства за подкрепа на Божието дело и в помощ на особено нуждаещите се от църковното семейство. Трозва ме сърдечната грижа на вярващите от ромските църкви, които се молят еднотушно и с невероятно усърдие за нуждите на своите братя и сестри и Бог им отговаря с чудесни опитности:

Млад човек, на когото предстои повторна мозъчна операция, е излекуван благодарение горещите молитви на църквите, които се застъпват за него. Семейства се радват на своите с години очаквани рожби, благодарение на тези, които не са престанали да се молят за тях...

Това са само няколко малки шрихи от портрета на гнешната църква. Макар и несвършена, тя все пак е жива и действена, защото Съзателят на Вселената ѝ дава сила и Своето върховно внимание. Като част от тази църква аз чувствам как Святият Дух запалва в сърцето ми все по-силно желание да служа както е служил Христос, да обичам всички без изключение с Неговата любов. Но пътят към това Божествено съвършенство минава през църквата. Затова повече от всичко искам Неговата свръхестествена сила, за да простя, да обичам и да служа на моята сестра, която може би не винаги се е държала добре с мен. Сега решавам да остава дара си там - пред олтара - и да направя всичко възможно, за да спечеля брат си, който години наред е имал нещо против мен...

Бог великодушно ми е дал свобода - да го направя или не, но и милостиво ме съветва:

„...не използвайте свободата си за угаждане на плътта, а си служете един на друг с любов.“ /Гал.5:13/, защото „по това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си“ /Йоан 13:35/.

А това наистина е най-прекрасният портрет на църквата!

Емилия Стойкова

Единни в очакване и служене

стр. 8

На 1 ноември 2014 г. в зала №3 на Националния дворец на културата в гр. София се проведе национална конференция на църквите на адвентистите от седмия ден с мото „Единни в очакване и служене“, на която специален гост-говорител беше председателят на Генералната конференция (официалният действащ ръководен орган на Световната Адвентна църква), пастор Тед Уилсън. Събитието привлече около 1500-1600 вярващи от почти всички църкви в страната ни.

Снимки към статията: Стефан Караколев

За чудесния дух на поклонение допринесе и националният адвентен хор и оркестър „Гласът на надеждата“ с диригент Веселин Василев. Изпълненията на музикантите от цялата ни страна допълни празничната атмосфера и приповдигнатото настроение в хвалението ни към Бога.

За първи път на българска територия, успоредно с конференция, протече годишното заседание на ръководителите на отделите към Интеревропейската дивизия на Адвентната църква, на което участва и пастор Уилсън. Българските проповедници и пастори също имаха възможност да се срещнат в с председателя на ГК и в продължение на няколко часа лично да му задават въпроси в приятелска и прозрачна атмосфера. Най-впечатляващото преживя-

ване, разбира се, беше тържественото богослужение в съботата на 1 ноември. Песните и молитвите, посвещението на мисионската книга на годината и проповедта на пастор Уилсън следваха мотото на конференцията - “Единни в очакване и служене”. Центърът на вестта в самото слово беше необходимостта от съживителна промяна и реформация в нашите регици. Ако искаме да завършим делото - не можем сами, със собствени стратегии и планове.

Работата е непосилна за нас. Мъдрост от Бога и сила от Него е настоящата ни нужда, за да разнесем успешно добрата вест за спасение. Да, само преобразени хора могат да завършат делото, никой друг, акцентира пастор Уилсън.

Продължава на стр.14

14 часа между живота и смъртта

момент в живота ти. Какво се случи тогава?

Вечерта на тази дата получих внезапен инсулт. Бях сам в квартирата си във Виена (от 2008 г. насам живея в този град). След инсулта съм лежал 14 часа на пода в безсъзнание. Тогава дошла една моя близка, извикала „Бърза помощ“ и ме откарали в болница. Бях в кома 18 дена, след което бях неподвижен няколко месеца. Започна мъчително възстановяване и завръщане към нормалния живот чрез терапии и рехабилитации. През този период имах достатъчно време да си задам отново въпроса за смисъла на живота. Това преживяване на лице в лице със смъртта ме накара да поставя на дневен ред въпроса дали тя е крайт или има нещо друго след нея.

Коя беше повратната точка да решиш да приемеш Христос и Неговото спасение?

Няколко месеца след инсулта дойде една позната, която ми донесе няколко игрални филма, в единия от които се разигра сцена, която ме впечатли изключително много. Сюжетът беше обичаен - в една лимузина, на задната седалка, се возят богат бизнесмен и 8-годишният му син. Детето пита таткото какво работи, при което бащата отговаря: „работя пари“. То не разбира какво означава това. Скоро спират пред училището, където учи момчето. Няколко минути след това бандити отвлечат бащата. Случката се прехвърля в едно ранчо в Мексико, където възрастна жена се грижи за него. Той ѝ казва, че е много богат и ако му помогне да се измъкне и избяга, ще ѝ даде всичко, каквото пожелае. Тя го пита: „А можеш ли да ми купиш място в рая?“ Именно тази реплика ме накара да се замисля дълбоко, спрех филма и посегнах към Библията, която стоеше на рафта от години. Този път започнах да я чета много позадълбочено, слушах проповеди и беседи от интернет, и реших да спазвам Божия закон, включително съботата. Около година продължи моето християнско изграждане и израстване в истината. Но не знаех, че има адвентна църква във Виена. Понеже се нуждах от рехабилитация и масажи, моя позната ме запозна с един масажист - Явор Петров, който бил вярващ като мен. Той ме свърза с адвентистите и аз започнах редовно да посещавам църквата. Не след дълго реших да се кръстя, приемайки Христос като мой личен спасител. През пролетта на 2014 г. това мое желание се осъществи, за което съм много щастлив.

Въпреки последиците от удара, ти си зареден с невероятна позитивна енергия, имаш чувство за хумор. Откъде идва това?

Никога не съм губил това чувство, въпреки всичко, което ме сполетя. Сила ми дава твърдата вяра, че Бог ме води уверено през всички изпитания и че земната смърт не е крайт. Библията е за мен извор на сила и енергия за живот.

Имаш ли някаква вест или пожелание към читателите на това списание?

В природата на човека е залегнало да избира по-лека път, но успеха и удовлетворението се крият в следването на по-трудния път и решение. Божие слово е истина - нека да я приемем и следваме уверено, не гледайки на трудностите, които Бог допуска в живота ни!

Вениамин Тончев

Николай Георгиев е българин, който живее във Виена и е най-новият член на българската група в най-голямата адвентна църква в Австрия ADVENT HAUS. Ето какво споделя той във връзка със своето решение да се присъедини към голямото Христово семейство:

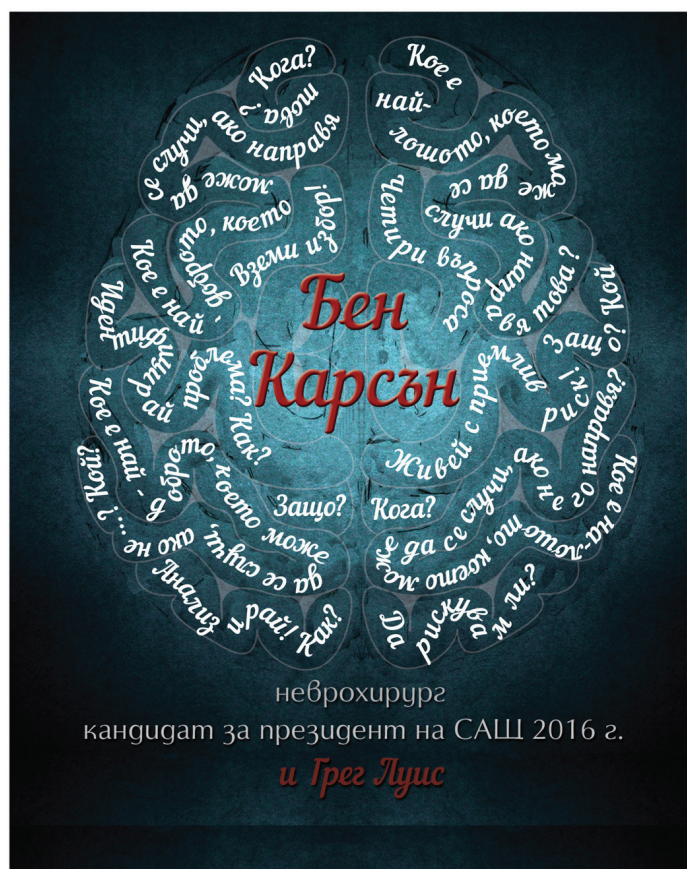
Пътят ми до този момент наистина не беше кратък. На възрастта, на която съм сега (50 г.), човек си задава много въпроси. Винаги съм смятал, че в света има нещо повече от това, което наблюдаваме, и съм искал да си отговоря на въпроса защо съм роден и каква е мисията ми в този свят. Още когато бях 10-годишен, започнах редовно да посещавам кварталната библиотека в гр. Севлиево, където съм роден, и да заемам книги. Това ми помогна да разширя мирогледа си. Родителите ми са православни християни и майка ми ми казваше, че има Бог, Който вижда всичко. Но едва когато бях на 33 години, отворих Библия, която ми беше подарена от един колега. Няколко години след това се запознах с човек, който ме покани на църква. Хареса ми, станах редовен посетител и изкарах библейски курс два пъти. Но като че ли, когато човек иска да се приближи към Бога, идва Противникът, който иска да го оттласне надалече от Него.

Споделял си, че датата 25.05.2011 г. е повратният

“А можеш ли да ми купиш място в рая?”

Как да се справим със страха от трудните решения

ПОЕМИ РИСКА

неврохирург

кандидат за президент на САЩ 2016 г.

Препоръчана книга

стр. 11

Бен Карсън и Грег Луис „Поеми риска“

Открийте формулата за анализ на руска на г-р Бен Карсън, един от най-известните неврохирурзи в света. Животът му илюстрира връзката между големия риск и големия успех. Той е първият, разделил успешно бебета с амски близнаци, свързани в областта на главата.

В книгата г-р Бен Карсън увлекателно разказва за различни случаи от практиката и живота си, в които е решавал дали да поеме огромни рискове. Формулата му се състои от четири главни въпроса, валидни при всяка ситуация.

Научете я, изпробвайте я! Посрещнете следващото предизвикателство подготвени!

Проф. д-р Бен Карсън влиза в историята на медицината като първият неврохирург, разделил успешно сиамски близнаци, съединени в тяла. Той ръководи още няколко изключително рисковани медицински процедури, които му носят световно признание и слава. Роден е на 18 септември 1951 г. в Детройт, щата Мичиган. Израснал в бедност, чрез своята упоритост и въпреки това постига невъзможното и днес е член на най-престижните американски академии и асоциации. Носител е на най-високото гражданско отличие в САЩ: „Медал на свободата“, с което е удостоен през 2008 г. от президента Джордж Буш-младши. Автор е на над 90 публикации.

ИЗДАТЕЛ: „НОВ ЖИВОТ“

БРОЙ СТРАНИЦИ: 268

КНИГАТА ИЗЛИЗА ОТ

ПЕЧАТ ПРЕЗ НОЕМВРИ 2014 г.

Карай си

Карането на колело е превъзходен начин да се поддържа форма, както и да се намали замърсяването на околната среда. Но една от причините хората да не използват колелетата си е защото считат това за опасно.

Разбира се, няма съмнение, че карането на колело е свързано с риск, но кое занимание не е такова? Ако погледнем статистики, ще видим колко малък процент са загиналите от инциденти по пътя, в сравнение с хилядите, починали поради липса на каквато и да е било физическа активност.

Първата страна в света, която въвеж-

да носенето на каска като задължително, е Австралия, след което веднага се наблюдава понижаването на числото на пострадалите.

Разбира се, използването на колелото като вид транспорт не е подходящо за всеки. Но за мнозина, живеещи в градовете, където разстоянията до определени точки са около 5 км, то се явява най-бързият начин за придвижване.

Нека не се концентрираме единствено върху безопасността, но да подчертаем, че това е и един чудесен начин за раздвижване, от който можете да се възползвате.

стр. 12

- Тренира и укрепва сърцето и кръвоносните съдове, тренира общата издръжливост на организма.
- Увеличава се количеството на вдишвания въздух.
- Подобрява се обмяната на веществата.
- За разлика от бягането 70-80% от телото на тялото се поема от велосипеда, което значително разтоварва големите стави и намалява излишното натоварване върху гръбначния стълб.
- Подобрява се кръвоснабдяването на органите в малкия таз.
- Отлично се тренира вестибуларният апарат, както и координацията.

- Сериозен проблем за много хора са разширените вени. Регулярното каране на велосипед помага да се предотврати появата на заболяването.

- Заради дълбокото дишане при колоездене то е особено полезно за пушачите, защото прочиства белите им дробове.

- Статистиката твърди, че при хората, които редовно карат колело, рискът през зимата да се разболеят от простуда и грип е по-нисък.

- Карането на велосипед оказва неоценимо влияние върху общото емоционално състояние на хората.

„Карали ли сте някога колело? Това е нещо, което прави живота по-поносим!... О, усещането да сграбчиш гръжките на кормилото и да му се довериш, да се понесеш бясно през улички и булеварди, железопътни линии и мостове, скупчени тълни пешеходци, да избягваш сблъсъци с трийсет километра в час, докато се чудиш дали следващия път ще си такъв късметлия. Ето това е нещо превъзходно! А по-късно щом се прибереш и се гмурнеш в топлата вана, след което се загърнеш с мека риза и сегнеш на вечерната трапеза, с вестник в ръка и топла чаша чай си мислиш, че трудно ще дочакаш утрешния ден, за да повториш всичко от начало!“ *Джек Лондон*

Замисляме ли се в края на натоварения си ден върху това дали сме изяли пет вида различни плодове и зеленчуци?

Или отговаря ли нашият дневен прием на прясна храна на тази препоръка на диетолозите за добро здраве.

Необходимо е да се храним с плодове и зеленчуци, защото те са богати на витамини и минерали, а също така са и превъзходен източник на фибри. Те съдържат и съставки, наречени фитохимикали, които помагат поддържането на здравето и служат като превенция от различни болести.

Фито...Вкусотици на масата

Няколко лесни начини, които да ни помогнат да ядем повече плодове и зеленчуци

Фактически проучванията показват, че хранителният режим, богат на плодове и зеленчуци, намалява риска от рак, и предпазва от коронарна болест на сърцето. Той е също така важна част в усилията ни да смъкнем (или да поддържаме) тегло, тъй като повечето плодове и зеленчуци съдържат хранителни вещества, пълни с хлорофил.

Но докато е лесно да схванем защо се нуждаем от консумация на повече свежа храна, то въпросът как да успеем да приложим наученото, е далеч по-труден.

Във връзка с това предлагаме

някои лесни начини, чрез които да свикнем да приемаме повече от тази полезна храна във всекидневния си режим.

Правете си плодов шейк

Шейкът е чудесен начин да се приемат наведнъж две или три порции плодове и то с превъзходен вкус! Не само това. Наистина е лесно да се приготви. Сложете банан и малко боровинки, ягоди или малини в блендера, прибавете соево мляко или нискомазинно кисело мляко и лег. Разбийте всичко заедно.

Прибавете ги

Търсете начини да включите повече зеленчуци, когато готвите. Например при лазаня със спанак, заедно с месото, смесете и чаша зеленчуци.

Бройте ги

Отбелязвайте си наум броя на плодовете и зеленчуковите порции, които изяждате всеки ден, и се стремете да ги доведете до пет.

Носете със себе си

Купувайте "преносими" плодове като ябълки, банани, грозде, които можете да сложите набързо в чантата си за фитнес или в куфарчето си, за да ги изядете на работното място.

Направете си похубав сандвич

Прибавете резен домати, чушки, кълнове или краставици в обичайния си сандвич.

Планирайте

Често бързаме и не ни остава време да си нарежем зеленчуци, затова отбележете си в списъка с покупки и торбички с предварително измити и нарязани зеленчуци.

Продължава на стр.16

Единни в очакване и служене

В очакване на жадувана среща...

стр. 14

Продължава от стр.9

Поклонението ни включваше и изразяване на благодарност чрез жертване на финансови средства. Събраната сума от доброволните ни дарения (над 3000 лева) бе предназначена за посрещане на нуждите на преживелите бедствени наводнения в страната ни, което още веднъж доказва изключителната съпричастност, която църквата ни показва към пострадали хора, защото няма по-силно свидетелство от практичното християнство.

За чудесния дух на поклонение допринесе и националният адвентен хор и оркестър "Гласът на надеждата" с диригент Веселин Василев. Изпълненията на музикантите от цялата ни страна допълни праз-

ничната атмосфера и приповдигнатото настроение в хвалението ни към Бога.

В следобедния час присъствахме на ръкополагането на трима служители за пастори, извършено от всички църковни служители в залата. След това пастор Тег Уилсън отговори на предварително събрани въпроси, предадени му от секретаря на българския съюз пастор Милен Георгиев. Не бяха подминати "горещите" теми за независимите служения, отношението на църквата към хомосексуалистите и хомосексуализма, валидността на църковния наръчник и други.

Между блоковете с въпроси песните на ромския хор от Кюстендил предизвикаха възхищението на публиката и гостите. Музикал-

ната им дарба беше употребена в пълнота за прослава на Твореца и Спасителя.

Чувството, че ние вярващите не само от всички краищата на страната ни, но и от всички краища на света, сме едно многолико красиво семейство, тържествуващо по време на цялото събитие. Обединени в Христовата любов, вдъхновени от мисията, дадена ни като църква, всички заедно продължаваме да живеем в очакване на най-специалната и жадувана среща - тази с нашия Спасител!

Пастор Петър Кузев,
секретар на отдел "Комуникации"
към Съюза на ЦАСД в България

Снимки към статията:
Стефан Караколев

И Бог си има **мания**

Продължава от стр.5

От доклада за Сътворението научаваме, че Бог съществува във взаимоотношения (Битие 1:1-3). Ние сме създадени по Негов образ, но не в смисъл, че имаме Неговите очи и трапчинки. Не! Проектирани сме да бъдем общност - мъж и жена, наречени човек. Преди да се „ожени“ Адам има всичко - прекрасна природа и цял зоопарк от домашни любимци, дори и Бог. Но той чувства някаква особена и смътна празнота. Възможно ли е в рая нещо да ти липсва? О, да! И Бог знае какво. Затова създава Ева. Адам веднага я разпознава като част от себе си и става поет: „Тази е кост от костите ми и плът от плътта ми“. Но грехът задушаваш поезията в Едемската градина. След злополучния плод двоицата се крие от Бога, а след това мъжът обвинява за провала жената, тя пък - змията. Но и двамата са единодушни, че в крайна сметка виновният е Бог. Ето как грехът причинява разпад на взаимоотношенията в двоицата и с Твореца. Директният контакт с човешката раса е прекъснат, но спасителният план е готов. Той цели възстановяване на връзките - с Небето и между нас.

Синай - отговор на гласа от рая

Синай е една от най-важните спирки в човешката история. Върховният Властел слиза от Своите обиталища и ни търси! Искане да превъзмогне разстоянието, което съществува между нас. Той има послание към Своя народ. Уговорената среща е Божият отговор на гласа от рая: „Човече, къде си?“. Синай преобръща последиците от грехопадението.

Там Божието млчание е нарушено и Бог говори не на един пророк, както досега, а на цял народ, избран да Го представлява пред света. Господ знае, че няма как 430 години в Египет да не дадат отпечатък върху хората. Робският манталитет се проявява на всяка крачка. Затова Той им дава нова платформа - Десетте заповеди. Неговата цел е да обърне мисленето ми и да създаде нова общност от истински свободни хора.

Десетте заповеди са дадени в специфично време. (В българския език няма такова.) Те могат да се преведат по три начина - като команда, възможност и обещание.

В началото когато повярвах, заповедите си бяха заповеди, т.е. команди. Впрочем и в нашите преводи на Библията те изглеждат така. Първата асоциация е за господар и роб, началник и подчинен.

След това „изгрява нова светлина“. Поточен превод предава заповедите като възможност: „Ако аз съм твоят Бог, ти няма да лъжеш, ти няма да крадеш...“

Командата или възможността показва по-добре какъв е Бог и какво е

отношението Му към нас? Коментарът е излишен.

Но ето, че чух и нещо по-добро: Ако включим контекста, можем да видим още по-дълбоко текста. Контекстът е годеж с църквата - Бог сключва завет и поема ангажимент към избраните. Неговата клетва за вярност е част от златния фонд на Свещеното Писание. Става дума за Изход, 20 глава:

„1 заповед: Аз съм единственият ти съпруг. Аз съм всичко, от което се нуждаеш. Ти ще си щастлива с мен.“

„2 заповед: Нямаш нужда от образи и изображения, защото Аз съм винаги с теб!“

„3 заповед: Когато ме извикаш, ще бъда с теб!“

„4 заповед: Господ те очаква през целия ден в семейството. Искане да прекарам това време с теб. Ако ме допуснеш при себе си, дори гостите ще харесат празника. Ще се грижа за твоето семейство.“

Останалите 6 заповеди третираат човешките взаимоотношения и са интерпретирани в гражданските закони за правата на личността, дадени в контекста на Синай. Вижте колко емоционален може да бъде Бог.

„Да не угнетявате вдовица или сираче. Защото ако ги угнетите някак, и те извикат към Мен, непременно ще послушам вика им... Ако гадеш в заем пари на някой свой беген съсед между Моите луге, да не постъпваш с него като заемодател, нито да му налагаш лихва. Ако вземеш в залог грехата на ближния си, до захождане на слънцето ще му я върнеш; защото това е египетката му завишка, това е грехата за кожата му; с какво ще спи? и като вилне към Мен, аз ще чуя, защото съм милостив... И да не угнетяваш чужденеца; защото вие знаете какво има на сърцето на чужденеца, понеже и вие сте били чужденци в Египетската земя (Изход 22:22-27; 23:9).

Още нещо за манията на Бог

Бог проявява пълна фиксация във взаимоотношенията. Той ни е създал да бъдем щастливи, когато сме потопени в топли и сърдечни връзки. Това е начинът да израстваме духовно. Да се освещаваме - този мъглив термин - означава да ставаме все по-любящи. Тази любов трябва да се простре и до враговете ни. Но някои от нас са намерили и по-важни неща от това. Джордж Найт говори за освещение на модната линия. Музика, външен вид, диета и храна оглавяват списъка „прави - не прави“, който ни напомня за фарисейския идеал, заложили

на точността в броенето на гъзуема и кимиона.

Фарисеите са искали да служат на Бога по най-добрия начин, но са го направили по възможно най-лошия. Обременили са взаимоотношенията между хората и Бог с купища претенциозни детайли. Тяхната практика само потвърждава нашата невероятна склонност да обременяваме духовното с излишното.

Вижте Ева. Бог казва да не яде - просто да не яде - от едно дърво в градината. Когато Сатана я предизвиква - „Ама сериозно ли това ти каза? Той знае защо го прави. Страх го е да не станете умни като Него“, Ева се опитва да защити своя Създател: „Бог каза да не ядете, нито да се допрете“. Правилото с „допирането“ идва от нея. Тя „обогатява“ забраната. Най-успешният начин Божиите изисквания да станат противни, е като се утежняват с допълнителни параграфи. Вместо смислено и защитно, те започват да звучат капризно и натруфено. Това ни помага „да видим“ какво иска да ни каже змията.

По времето на Исус традицията учи, че при Синай Бог е открил на Моисей 613 заповеди - 365 забрани, колкото са дните на слънчевата година, и 248 заповеди, колкото са частите на човешкото тяло. Спорът е коя е най-голямата. Исус също е въввлечен да коментира това „богатство“. Но вместо да ги гроби и раздробява, Той ги обобщава. Свежда всичко само до две неща - истинското общуване с Бог („Да обичаш Господ, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкия си ум“) и едно наистина братско взаимоотношение - „Да обичаш ближния както себе си“.

Оригиналността на Исус не е в това, че поставя любовта в центъра, а че представя любовта като същност и изява на Закона. С две думи Той заклемява дългия списък с „това не бива“, обрасъл с кървави дискусии кое да бъде най-отгоре - съботата, обрязването или всичко едновременно. Не е лесно да обърнеш смисъла с хастара навън. Ние все още сме изкушени от негативната религия. Може би е много по-лесно да не пиеш бира, отколкото да обичаш врага си. Но Исус ни предизвиква към един по-висок стандарт.

За Бог нищо не е по-важно от взаимоотношенията. Още когато всичко е било идеално, Той е казал: Не е добре за човека да бъде сам. Това важи с още по-голяма сила днес. Животът не е лесен и колкото повече трудности имаме, толкова повече се нуждаем от помощта на другите. Както казват експертите: „Един човек в криза е трагедия. Двама души в криза - група за подкрепа“.

В крайна сметка трябва да се оставим от религиозната мода и да се хванем за класическата линия на Библията. Инвестирайте себе си в дълбоки и сърдечни взаимоотношения!

Класиката е винаги модерна!

Втора световна здравна конференция

Д-р Хенис -

Директор на отдел за хронични и психични заболявания към Панамериканската здравна организация (клон на СЗО), сподели две цели на световната Адвентна църква: 1. Здравословната диета, водеща към по-добро здраве. 2. Нисък процент на хронични заболявания и преждевременна смърт. „Ние живеем с развиващи се епидемии на всички нива. Аз съм впечатлен от висококвалифицираното медицинско ниво, от подкрепата, която ни оказвате и мисията, която имате. Мисля, че ние трябва да гоидем при вас, за да се научим как да направим живота по-добър и как да прилагаме здравословния начин на живот“ (08.07.14г.)

Шекхар Саксена -

лекар-психиатър от СЗО, отговарящ за глобалното психично здраве и менталните разстройства, изтъкна следното в своята презентация: „Много хора по света нямат права и не получават лечение. Ако менталното лечение на възрастните е лошо, това на децата им е по-лошо. Периодът 2013-2020 г. е време за действие на СЗО в тази насока. Най-голямото бреме

на менталните заболявания е ДЕПРЕСИЯТА. Очакваме през 2020 г. водещите заболявания да са СПИН, ДЕПРЕСИЯ, СЪР-

Шекхар Саксена

ДЕЧНО-СЪДОВИ ЗАБОЛЯВАНИЯ.

- Всеки пети американец има психични проблеми;
- 45 милиона души над 18 год. възраст, имат ментални проблеми;
- Самоубийството е трета водеща причина за смъртните случаи във възрастта 15-24 години.

Мислите ли, че тази статистика има нужда от коментар?! Ние нямаме специалисти в тази област на световно ниво. Нуждаем се от вашата помощ“.

Д-р Алън Хендисайдс

споделя, че в неговото петнадесетгодишно служене като Директор на Здравен отдел към ГК, Отделът със своята дейност наистина потвърждава, че Здравната мисия е гясната ръка на Тройната ангелска вест. Той и днес остава като почетен член на ръководството на отдела, а медицинската адвентна общност служи с благодарност и приемственост върху положената основа.

Д-р Ана Радилова, ръководител на Здравен отдел към СЦАСД, България

Фито...Вкусотици на масата

стр. 16

Продължава от стр.13

Това ще ви улесни с обяда, прибавяйки към него шепи бейби морковчета, сладък грах или нарязани зелени чушки.

Опитайте нещо ново

Омръзва ли ви да ядете ябълки? Тогава ги опечете с малко канела. Друг вариант е да се приготвят като компот или сушени.

Направете ги на сок

Една чаша плодове или зеленчуков сок ще ви помогне да си набавите порция. Бихте могли да си носите бутилка сок на работата като лека закуска.

Заредете фризера си

Замразените плодове и зеленчуци са почти толкова добри, колкото пресните, но са по-лесни за съхранение. Направете си няколко торбички с продукти за шейк и ги прибавете към обедното или вечерното си меню.

Стремете се към

разнообразие

Колкото повече видове зеленчуци и плодове избирате, толкова по-трудно ще ви омръзнат. И тъй като всеки

от тях съдържа различни полезни вещества, то ще си набавяте голямо разнообразие от витамини, минерали и фитохимикали.

Прибавяйте гресинг към салатата си

Не се успокоявайте с купата, пълна с айсберг салатата, домати и няколко морковчета. Прибавете спанак, маруля, гъби, нахут, чушки и др. зеленчуци за по-богат и витаминозен вкус.

Разбъркайте ги

Разбъркайте пресни или замразени зеленчуци на каша, като например гъби, чушки, кълнове, кестени. Сервирайте като краен продукт върху ориз. Това е бързо и здравословно.

Пригответе се от рано

Не чакайте обяда. Включете чаша портокалов сок или банан още на закуска, спаначена салатата с домати и гъби за обяда и вече сте изпълнили минимума!

Със сигурност яденето на повече плодове и зеленчуци изисква повече усилия и подготовка, но скоро ще се превърне във ваша втора природа.

Signs of the Times

Международно списание на Църквата на адвентистите от седмия ден

4 тримесечие 2014 година

АДВЕНТЕН СВЯТ

Дайджест

ДА ОБИЧАШ НЕПРИЯТЕЛЯ СИ?

5 Изпълнени с
Духа

6 Скъпи
приятелю...

15 Когато
надеждата угасне

Дайджест 4 тримесечие 2014

ПОГЛЕДНАТО ОТБЛИЗО Да обичаш неприятеля си? 8

Денис Кайзър

Преди сто години войната в Европа изправила
вярващи срещу вярващи.

ОТГОВОР НА БИБЛЕЙСКИ ВЪПРОСИ

Изпълнени с Духа 5

Анхел Мануел Родригез

РАЗКРИТИЯ ОТ ДУХА НА ПРОРОЧЕСТВОТО

Скъпи приятелю..... 6

Роланд Карлман

Амбициозен проект на Настоятелството на Елън Уайт
прави достъпни нейните непубликувани ръкописи.

ПОГЛЕД В БЪДЕЩЕТО

Божията мощна десница 12

Тед Уилсън

Доброто здраве е не само физическо здраве.

БИБЛЕЙСКО ИЗУЧАВАНЕ

Когато надеждата угасне 15

Марк Финли

ЦЪРКОВЕН ЖИВОТ

Мироглед 3

НОВИНИ

Събития и факти 3

Glow истории 14

КАЛЕЙДОСКОП 16

www.adventistworld.org

Онлайн-версията на списанието е достъпна на 13 езика.

Пълната версия на списание "Адвентен свят", което се издава всеки месец в електронен вид, е достъпна на следния сайт: www.adventist.ru

„Ето, ида скоро...“

Нашата мисия е да възвеличаваме Исус Христос, Който обединява адвентистите от седмия ден във вярвания, мисия, живот и надежда.

Издател

„Адвентен свят“ е международно периодично списание на Църквата на адвентистите от седмия ден. Издава се от Генералната конференция съвместно със Северно Азиатско-тихоокеанската дивизия на световната църква.

Изпълнителен директор и главен редактор

Бил Нот

Заместник-изпълнителен директор

Клод Ричли

Мениджър по международното развитие

Пюнг Дук Чан

Съвет на попечителите:

Тед Уилсън, председател; Бенджамин Шоун, вицепрезидент, Бил Нот, секретар; Лиза Бердсли; Даниел Джексън; Роберт Лемън; Джофри Мвана; Г. Т. Нг; Дейзи Орион; Хуан Пристъл; Майкъл Раян; Ела Симонс; Марк Томас; Карник Дукмециан, юридически съветник

Координационен комитет на списание „Адвентен свят“

Джейронг Ли, председател; Акери Сузуки; Кенет Озбърн; Гуимо Сунг; Пюнг Дук Чун; Сук Хи Хан

Редакционен съвет в Силвър Спринг, Мериленд

Хералд Клингбейл (помощник-редактор), Лаел Цезар (помощник-редактор), Сандра Блекмър, Стивън Чавез, Уилона Каримабади, Марк Келнер, Кимберли Лусте Маран

Редакционен съвет в Сеул, Корея:

Пюнг Дук Чун; Юнг Квон Чун; Йе Мен Парк;

Редактор на онлайн-издание

Карлос Медли

Координатор по контрол на качеството и работата в социалните мрежи

Джийн Бунстра

Редактор за специални задачи

Марк Финли

Старши съветник

Едуард Цинке

Финансов мениджър

Рейчъл Чайлд

Помощник-редактор

Марвин Торп-Баптист

Изпълнителен съвет

Джейронг Ли, председател; Бил Нот, секретар; Пюнг Дук Чун; Карник Дукмециан; Сук Хи Хан; Кенет Озбърн; Хуан Пристъл; Клод Ричли; Акери Сузуки;

По статут:

Тед Уилсън; Г.Т. Нг; Роберт Лемън

Арт-директор и дизайнер:

Джеф Девер, Брет Мелити

Консултанти:

Тед Уилсън, Роберт Лемън, Г.Т. Нг, Гилермо Биаджи, Лоуел Купър, Даниел Джексън, Джефри Мвана, Армандо Миранда, Пардон Мванса, Майкъл Раян, Блазиос Ругури, Бенджамин Шоун, Ела Симмонс, Алберто Галфен, Ертон Карлос Кохлер, Джейронг Ли, Израел Лейто, Джон Ратхинараддж, Пол Ратсара, Бари Оливер, Бруно Верталине, Джилбърт Уари, Бертил Уикландер

За автори: Приемат се за разглеждане непубликувани ръкописи. Кореспонденцията може да бъде изпратена на следния адрес:

12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904-6600, U.S.A.

Fax: (301) 680-6638

E-mail: worldeditor@gc.adventist.org

Web site: www.adventistworld.org

Списание „Адвентен свят“ се издава всеки месец и се печата едновременно в Корея, Бразилия, Индонезия, Австралия, Германия, Австрия и САЩ.

„Адвентен свят — Дайджест“ се издава всяко тримесечие.

Издава Съюз на ЦАСД в България

Превод от английски Ана Григорова

Редактор Теодора Николова

Оформление Светла Петрова

Пълна версия 2014, № 4

Една от печалните иронии на съвременната епоха е, че тя започва не с откриването на животоспасяващи лекарства или технологически изобретения, спестяващи време, но с картечен огън и със смъртта на милиони хора.

След всичко, което сме научили в началното училище за развитие на медицината чрез живота и дейността на такива личности, творили през 19 в., като Пастър и Листър, за напредъка на хората по отношение на възможностите да пътуват, благодарение на Карл Бенц, Хенри Форд и братя Райт, идва лятото на 1914 г., което историците почти единодушно приемат като трагичен анонс за съвременния свят. Като първи глобален конфликт в историята на човечеството Първата световна война завинаги променя представата на човека за култура, политика, а даже и за благословение. Всички оптимистични мнения за успеха на човечеството в постиженията на „златните цели“ и разцвет се изпаряват пред страшните военни сражения при Сом, Вердан и Ардените. Смъртоносното оръжие, наречено от Барбара Тачман (военен историк) „оръжието на август“ в някакъв смисъл не спира своя ужасен рев, връщайки ни в най-кървавия за човека век.

Когато преди сто години започва ужасният конфликт, членовете на младата Църква на адвентистите от седмия ден, която тогава навършва 51 години, започват да призовават за служба в армиите на воюващите страни. Пренебрегвайки това, че младите адвентисти нито за минута не забравят библейската заповед: „Не убивай“, правителствата на различните държави заставят адвентистите против волята им да използват оръжие в боевете, а когато те все пак отказват да правят това, страдат по затворите и са обект на обществено осъждане. Както съобщава адвентния историк Денис Кайзър в заглавната статия „Да обичаш неприятеля си?“ в този брой, даже някои адвентни ръководители по това време замъгляват разума си, пропагандирайки използването на оръжие като признак на патриотизъм.

В годината, когато светът отбелязва тази важна годишнина, ние - очакващите скорошното пришествие на Княза на мира, ще направим най-добре да обновим завета си на вярност към Господ, в чиито ръце е нашият живот, като нещо, което по важност многократно превъзхожда чувства, наречени любов към родината и политическа философия. Той „е преди всичко и всичко чрез Него се сплотява“ (Колосяни 1:17) скоро ще установи Своего царство и „управлението Му и мирът непрестанно ще се увеличават.“ (Исаия 9:7)..

Бил Нот

Андрю МакЧесни, Редактор Новини,
Adventist Review

Президентът на ГК споделя Исус с богатите и силните от Манила

Адвентната църква достига до често пренебрегваната висша класа с голяма евангелизационна инициатива.

Известна бизнес дама от Манила може да бъде рекламно лице на евангелизационната поредица, която завърши с повече от 3000 кръщения в столицата на Филипините.

Бизнес дамата Лурдес Барберо-Рамос посещава събранията от 4 до 17 май 2014 година, водени от президента на Световната адвентна църква Тед Н. К. Уилсън в Манила.

Но тя не идва сама.

Барберо-Рамос, която е кръстена от Уилсън на евангелизационна поредица през 2009 г., води със себе си няколко влиятелни приятели, сред които Мини Агилар, популярна местна комедиантка от телевизията.

„Не беше трудно да я доведа, защото тя гледа 3ABN и познава нашите учения“, казва Барберо-Рамос в сряда по телефона. 3ABN е частен сателитен телевизионен канал, ръководен от адвентисти.

„Но когато Мини чу пастор Тед...“ – споделя Барберо Рамос, като набляга на всяка дума. „Не казвам това, защото той е нашият президент. Казвам го, защото той обясни истината много, много добре.“

Вечерните лекции на Уилсън „Откровение на надеждата“ върху пророчествата за последното време от книгата Откровение бяха кулминацията на Надежда за Манила 2014: iSage – едногодишен проект на стойност 1,2 милиона щатски долара за споделянето на Исус с хората от Манила и особено с водещи личности от бизнеса и политиката

Осъзнавайки трудностите при достигането на влиятелните хора, организаторите насърчават църковни членове с добри познания като Барберо-Рамос да поканят приятели на евангелизационната поредица, както и да посещават здравни семинари, Библейско изучаване и други събития, предшествващи посещението на Уилсън.

Междувременно в седмиците и месеците преди поредицата, екип от 100 доброволци на възраст между 18 и 25 години от Филипините, Шри Ланка, Виетнам и други държави обикалят из Макати, оживен финансов район на Манила, за да се запознават с млади професионалисти и да изнасят библейски уроци в луксозни кафенета.

Тези и други мероприятия намират своята кулминация с пристигането на Уилсън за това, което той нарича едно от основните евангелизационни мероприятия на църквата за 2014 г. – двуседмична поредица с публика, състояща се от държавни законодатели, предприемачи, актьори и музиканти.

Докато Уилсън говори пред богати и влиятелни слушатели,

Продължава на следващата стр. ►

ФОТОГРАФИЯ: РУДОЛФ АЛБЕРТ МАСИНАСОМ

ПРОПОВЕД В МАНИЛА: Повече от 13000 човека посещават евангелските срещи "Откровение на надеждата", провеждани в спортния комплекс Кунета Астродом в Манила на 17 май 2014 година.

други гостуващи представители на Адвентната църква, включително президентът на Северноамериканската дивизия Дан Джаксън и Дуейн МакКей, вицепрезидент на намиращата се в Съединените щати Югозападна конференция, проведоха паралелни евангелизационни срещи на 75 места в Манила, космополитен град с население от 11,8 милиона души.

Общо 3152 души се кръщават на срещите през първите три съботи на м.май, споделя Е. Дъг Вен, организатор на кампанията **Надежда за Манила**

С други 7000 кръщения от началото на годината повече от 10000 нови членове се присъединяват към църквата по време на **Надежда за Манила**

„Това бе специално усилие да достигнем до класа от обществото, която е била пренебрегвана в миналото“ – казва Вен, директор на Адвентна мисия за църквата в Южноазиатско-тихоокеанската дивизия, която включва Филипините и още 13 азиатски държави. За съжаление, както споделя Вен, понякога „нашият рефлекс е да не се интересуваме от личността, но имаме други мотиви.“

Анхел Манлапас, 45-годишна, личен здравен инструктор на хора от света на бизнеса в Макати, посещава вечерните срещи, водени от Уилсън. Манлапас, която била поканена от адвентен лекар, за първи път се среща с адвентизма и акцентът, който той поставя на растителната диета, докато търси по-здравословен начин на живот.

„Харесвам този стил на живот. Изучавам адвентизма от няколко години.“ – казва тя в интервю по скайп от Манила.

Манлапас, дипломирана медицинска сестра, решава да се кръсти по време на срещите с Уилсън, които били съпроводжани през деня от здравна програма на Д-р

Питър Ландлес, ръководител Здравно служене в Адвентната църква

„Беше последния ден на Надежда за Манила, когато пастор Уилсън каза: „Ако търсите истината и сте се лутали в търсенето ѝ, тогава Бог ви призовава.“ – казва Манлапас.

Тя е кръстена от Уилсън на 17 май.

Манлапас казва, че е започнала да споделя информация относно здравословния начин на живот и Исус с нейните заможни клиенти.

Пет известни личности от бизнеса посещават срещите благодарение на усилията на Майинта Гунатилейк, от Шри Ланка, един от 100-те доброволци, които получават обучение **Надежда за Манила** от Международното мисионско училище по градски евангелизъм към църквата.

Гунатилейк първоначално работи тясно със седем бизнесмени, четирима от които среща благодарение на адвентни приятели, а останалите трима – чрез адвентен пастор. Запитан в имейл как е успял да убеди бизнесмените да изучават Библията с него, той отговаря: „Искрените молитви наистина действат!“

Той събужда любопитството на трима бизнесмени, като им изпраща презентация върху Библията чрез общ приятел адвентист. Когато вижда интереса им, приятелят урежда среща в заведение за хранене и така се сформира група за изучаване на Библията.

Гунатилейк силно се надява преди да си тръгне от Манила всичките седем негови нови приятели да приемат Исус.

„Трябва ни още време – казва той, – но нещата вървят. Вярвам, че скоро ще можем да „пожънем“ всички тях заедно със семействата им.“

Какво означава
да бъдеш
изпълнен със
Святия Дух?

Изпълнени с Духа

Ще огранича коментарите си до употребата на фразата „изпълнени със Святия Дух“, която откриваме само в *Евангелието на Лука* и в *Деяния на апостолите*. Гръцкият глагол е *rimplēmi* (напълвам, правя пълен), но откриваме и прилагателното *plērēs* (пълен), свързано с Духа. Глаголът се използва и в пряк смисъл (Лука 5:7; 1:23), но ще се концентрираме върху метафоричната му употреба.

1. Изпълнени с емоции: Хората са емоционални създания и техните емоции ги завладяват. Когато слушат Исус, хората се „изпълниха с гняв“ ([*thumos*] Лука 4:28) и се опитаха да Го убият. Исус изцели мъж в събота, поради което еврейските водачи се „изпълниха с луда ярост“ [*apoia*] Лука 6:11), и планираха какво да Му сторят. Те също виждат делата на учениците, поради което са „изпълнени със завист“ ([*zēlos*] Деяния 5:17 и 13:43) и арестуват учениците. В Ефес има размирици и „смущението се разпростря по града“ („изпълнен със смут“ Деяния 19:29).

На други места хората са изпълнени с положителни емоции. Исус изцелява парализик и всички са „изпълнени със страх“ (изпълнен със страхопочитание [*phobos*] Лука 5:26). Петър изцелява просеция пред храма и хората се „изпълниха с учудване [*thamboia*] и удивление“ ([*ekstasis*] Деяния 3:10).

Тези примери показват, че когато хората са изпълнени с емоция, тя ги владее и ги води до определени действия. Стимулът идва отвън и променя вътрешното състояние и външното поведение. С изключение на размириците в Ефес, различните описани по-горе емоции са били провокирани от прогласяването на вестта на Исус и на Неговите ученици. Евангелието цели да изпълни същността с добро, но ако то бъде отхвърлено, идват враждебност и разрушителни емоции. Реакции на учудване и удивление оставят вратата отворена за изпълване с Духа.

2. Изпълнени с Духа: На Захарий е предизвестено, че неговият син Йоан Кръстител „ще бъде изпълнен със Святия Дух“ от утробата на своята майка (Лука 1:15) — което предполага избор, ръководство и служба. Елисавета видя Мария и беше изпълнена с Духа (Лука 1:41), като призна, че Мария беше бременна с Месия. Захарий и Павел пророкуват, когато са изпълнени със Святия Дух (Лука 1:67; Деяния 13:9). На Петдесетница учениците са овластени да говорят различни езици (Деяния 2:4) и от този момент нататък, изпълнени с Духа, те смело говорят за Исус (Деяния 4:8; 4:31; 9:17-22). Църквата е духовно пространство, където Духът е деен, изпълвайки я със Своето присъствие.

3. Значение на изпълването с Духа: Нека обобщим: Първо, хората са емоционални същества, у които Сатана е готов да посее негативни емоции (Деяния 5:3; 13:9), които да ги владеят и да ги водят към порочност и противопоставяне на Божието дело. Чрез действията им се разкриват техният характер и състояние. Второ, Бог иска да изпълни нашата същност с присъствието и силата на Духа, Който е дар за тези, които познават Христос, техният Спасител. Трето, пребиваването на Духа в нас ни променя, прави ни добри хора и усилва нашата вяра (Деяния 11:24). С Него получаваме божествената мъдрост и духовната прозорливост, които ни позволяват да разпознаем Божиите действия (Деяния 6:3; 7:57). Четвърто, присъствието на Духа в нас е видно чрез преобразения ни живот на служене на Бог и на другите. Пето, Святият Дух упълномощава Христовите последователи да свидетелстват и да действат за Бог. Не всички са пророци, защото изпълването с Духа е според Неговата воля за всеки един. Шесто, да бъдеш изпълнен с Духа не е задължително свързано с чудеса. Този елемент съществува, но е подчинен на мисията на църквата. Изпълването на Павел с Духа не е било съпроводено от свръхестествена проява. Той е бил упълномощен в проповядване (9:17-22). Изцелението и знаменията усилват ефикасността на най-същественото последствие от това да бъдеш изпълнен с Духа: да бъдеш воден от Духа и да изпълняваш мисията на църквата (Деяния 4:29-31).

Анхел Мануел Родригез е служил като пастор, професор и теолог преди своето пенсиониране.

Роланд Карлман

Скъпи приятелю...

*Личните писма на Елън
Уайт, са публикувани през
лято на 2014 година.*

Вероятно никога не сте чели личната кореспонденция на Елън Уайт. Въпреки че откъси от нейни писма, дори цели писма, могат да бъдат намерени в някои от нейните книги, цялата кореспонденция на Уайт не е била публикувана до сега. И докато колекцията е на разположение за изучаване в адвентните изследователски центрове на Елън Уайт по света, тези материали са били използвани почти само от учени и изследователи.

Това скоро ще се промени.

Като първа стъпка **Настоятелството на Елън Уайт** публикува Писма и ръкописи на Елън Г. Уайт с анотации, том 1 (1845-1859). Този том съдържа всички съхранени писма от периода 1845 до 1859. Включени са и нейни „ръкописи“ – основно документи на Уайт, които не са лични писма, както и нейния дневник от 1859 г. Всички общо наброяват 150 документа.

Като допълнение всички тези писма и ръкописи са внимателно анотирани, което дава на читателите богатство от информация за личностите и контекста. Няколко общи статии, написани от специалисти в областта, съставляват въведението на този том. Втори том, съдържащ писма и ръкописи на Елън Уайт с анотации от периода 1860 до 1863, се изготвя в момента. В допълнение към тези отпечатани сборници, на 16 юли 2015 г., когато се навършват сто години от смъртта ѝ, **Настоятелството на Елън Уайт** ще направи достъпна онлайн цялата колекция от нейни писма и ръкописи от периода 1845 до 1915, частично анотирана.*

Прекарах няколко години в подготвянето на бележките и биографските препратки за първия том на „Писма и ръкописи“ и хората често ме питаха за моето лично впечатление

от тези документи. Ето някои особености, които най-много ме удивиха..

Изразените съкровени чувства

Много малко хора, водещи лична кореспонденция, си представят, че техните писма ще бъдат публикувани и четени от хиляди „външни лица“. Ето защо личните писма често са непринудени, разкривайки съкровените чувства на пишещия ги. Чести примери за това могат да бъдат открити в писмата на Елън Уайт.

В писмо до Мери Лоубороу от 1858 г. Елън Уайт доверява: „Погледнах назад към отминалите няколко месеца и като установих колко слабо съм подражавала на Исусовия себепожертвувателен, посветен живот, стигнах до почти пълно отчаяние“ (стр. 557).

Нейният копнеж за по-дълбока християнска опитност проличава ясно в писмо до Ръобен и Белинда Ловленд от 1850 г.: „Обичам Исус... с цялата си душа и самото ми същество възкликва към живия Бог“ (стр. 266, 267).

Трогателната загриженост на Елън Уайт за духовното благополучие на членовете на църквата е видна в писмо до

Леонард и Елвира Хестингс от 1849 г.: „О, как душата ми съчувства на Божието стадо... Често се пробуждам, призоваваща Божия народ да бъде готов, да бъде подготвен, за да се спусне около него мантията на Всемогъщия Бог“ (стр. 173).

Интегритет

Забележителна характеристика на тези писма е отказът на Уайт да ласкае лидери и „значими“ личности. Това ясно се вижда, например, в писмата, наричани събирателно „свидетелства“, в които тя разкрива на получателите какво Бог ѝ е показал във видение за тяхното духовно състояние. Тези свидетелства са без изключение пряки и могат първоначално да шокират модерния читател, непривикнал към толкова силен духовен изказ. Независимо от статута на личността, която получава свидетелството, Елън Уайт безстрашно разкритикува различни слабости, които злепоставят ранни адвентисти и помрачават тяхното свидетелство в обществото.

Темите, които тя засяга, включват материализма, гордостта, жестокостта и разнообразието от грехове на плътта. Към всички служители, както и към миряните, има пробуждащ призив към покаяние и реформация чрез благодатта на Бог. „Обичам ви – обяснява тя на църковните членове в Джаксън, Мичиган, – обичам ви всички, но трябва да очистя дрехите си от кръвта на души. Ще се изправа в съдния ден пред това, което ви казах, че Бог ми е показал, и тогава..., ако съм изопачила истината, какво ще бъде моето извинение?“ (стр. 368).

Развитието в адвентните учения — няколко изненади

Вярно е, че определящите доктрини на църквата на адвентистите от седмия ден, като доктрините за съботата и за светилището, са приети след дълбоко Библейско изучаване, още преди те да бъдат изявени чрез виденията на Елън Уайт, но ранните писма разкриват на някои места, че виденията на Уайт са поставили нова теологична основа, на която библейското изучаване и потвърждение са градили след това.

Интересен пример за това откриваме в най-ранните видения на Уайт от 1844 г. и 1845 г., които ясно заявяват, че светиите ще прекарат милениума на небето, а не на земята, както са смятали милеристите. В бележките е посочено, все пак, че Джоузеф Бейтс, най-ранният теолог на съботния адвентизъм през 40-те години на 19 век, и Джеймс Уайт запазват своите по-ранни милеристки вярвания за земен милениум около година или две след виденията на Елън Уайт, преди да получат убеждение на библейска основа за небесния милениум (стр. 90).

Прозрения от историята на ранната адвентна църква

Всеки, който проявява интерес към ранната адвентна история, ще открие в този сборник истинска златна мина от „коментари на очевидец“ на Елън Уайт по теологични въпроси, които са вълнували църквата през първите 15 години от създаването ѝ, включително напрежението и дебатите по отношение истинността на нейната пророческа дарба. Читателите също ще попаднат на имената на стоици личности в тези документи, с които Уайт е контактувала – от ръководни министри до обикновени хора от църквата, членове на нейното семейство, приятели и опоненти. В целия том читателите ще могат да се възползват от бележките, които разкриват самоличността на имената, предоставят биографични данни и дават информация за контекста.

Свидетелствата

Около 90 споменавания за видения могат да бъдат открити в писмата и ръкописите от 1845 г. до 1859 г. Повечето от тези видения са свидетелства до личности, които разкриват техните вътрешни падения и показват път за възстановяване. За мен изучаването на тези свидетелства беше връхната точка на тази колекция с документи. Почти невероятно е колко често откривам своите собствени слабости и духовни терзания ясно отразени в тези на личностите, до които свидетелствата са били писани преди 160 години.

Публикуването на *Писма и ръкописи на Елън Г. Уайт* ще отвори съкровищница от анотирани източници от първа ръка от основополагащите години на адвентното движение. Това е само началото на амбициозен проект за публикуването на материали от първоизточника, планиран от *Настоя*

„Колко често откривам своите собствени слабости и духовни терзания ясно отразени в тези на личностите, до които свидетелствата са били писани преди 160 години.“

телството на Елън Уайт за 2015 г., когато се навършва стогодишнината от смъртта ѝ. Това е наистина вълнуващо време за всички, които се интересуват от адвентна история и ролята на Елън Уайт в нея.

* *Настоятелството на Елън Г. Уайт* обявява плановете си във връзка с честването през 2015 г. на стогодишнината от живота и служенето на Елън Уайт на www.whiteestate.org/estate/2015plans.asp

Роланд Карлман е изследовател на Елън Уайт, понастоящем пенсиониран.

През 2014 г. се навършват сто години от началото на Първата световна война (1914-1918). Тази война води до нов период във военното дело и влиза в историческите хроники като един от най-смъртоносните конфликти, които светът някога е познавал. Използвани са без колебание нови методи за масово унищожение.

Сто години по-късно повечето оцелели след тези ужасяващи събития и техните опустошителни последици вече са починали. И все пак през следващите пет години много държави ще организират възпоменания за войната като изложби, конференции, лекции и телевизионни документални филми. Това ясно показва, че се отдава голямо значение на събитието.

Интересното е, че не всички държави възпоменават Голямата война по един и същ начин. Например, Дания отбелязва събитието като голяма стъпка към модерна Европа, защото държавата е запазила неутралитет по време на войната. Британците се ровят в спомени за победата над Германия, а за американците влизането във войната през 1917 г. бележи възхода на Съединените щати като суперсила.

Докато размишляваме за негативните и позитивните преживявания, които адвентистите от седмия ден са имали по време на Първата световна война, можем да станем по-добри граждани както на родните ни държави, така и на небесното царство.

Жестокостта и безумието на войната

Първата световна война поставя много, дори посветени християни, в обстоятелства далеч от идеалните, като не им дава отговор какво трябва да предприемат. Разбира се, никоя от въвлечените държави не е възнамерявала да има световна война. Всъщност в началото на 20-ти век различните политически и военни съюзи, както и обменът на оръжия между водещите европейски държави, са имали за цел да направят света по-безопасен.

Когато Австро-Унгария обявява война на Сърбия на 28 юли 1914 г., тези обстоятелства все пак довеждат до въвлечане във война на същите тези нации. Воюващите страни използват модерни технологии и методи на военното дело – танкове, ракети с далечен обхват, самолетно

Денис Кайзър

ДА ОБИЧАШ НЕПРИЯТЕЛЯ СИ?

*Размисли относно стогодишнината
от началото на Първата световна война*

бомбардиране, мини, фосфорни гранати и отровен газ. Във военните траншеи между Германия и Франция милиони редовни войници губят живота си, когато техните щабовете ги изпращат като изчислен „материал“ в безмислено клане с предизвестен край.¹ Седем милиона войници и цивилни загиват в резултат на военните действия, недохранване, болести, глад и злополуки. Осем милиона войници се водят безследно изчезнали и около 21 милиона са ранени.

Трудно е за вярване, че същите тези държави са известни с удивителния си принос към музиката, литературата, науката и технологиите. Как е възможно техните политици и военни ръководители да се отдадат на варварството и ужаса на тази война? Някой може да смята, че християните никога не биха планирали и участвали в това клане. Въпреки това много политици, военни от висшия еталон и дори войници са били посветени християни. Разбира се, за нас е невъзможно да определим какво е означавало за тях християнството в онзи момент, когато те са се превърнали в убийци или жертви. Вероятно много от жертвите са били готови да убият, за да избегнат злочестата си съдба.² Тази смъртоносна вражда разкрива, че религиозните форми, тактът и дипломатията не са достатъчни, за да ни избавят от въвлечането в безумието на войната.

„Да“ на защитата, но „не“ на атаката

Дори тези, които се противопоставят на употребата на оръжие и насилие по религиозни причини и по съвест, попадат в трудни обстоятелства. Повечето от воюващите страни не правят изключение за тези, които се противопоставят на употребата на насилие. Като се опитват да избегнат всяко директно участие във военните действия, адвентистите от седмия ден са познати като отказващи да служат в армията по религиозни причини още от времето на Американската гражданска война (1861-1865). Това, че ситуацията в Европа е различна от обстоятелствата в Северна Америка, става ясно на много ранен етап.

Така през 1885 г. ръководителите

ВЕЧЕ НЕ Е ВРАГ: Немски лекар се предава на британски войник не за дълго до края на „войната, която ще сложи край на войната“.

ФОТО: ВОЙНАТА НА НАРОДИТЕ, NEW YORK TIMES

на църквата в Европа търсят решение на проблемите, свързани със задължителната мобилизация и почитането на съботния ден. И все пак те не намират универсалното решение и в крайна сметка оставят на всеки адвентист, подлежащ на мобилизация, да следва това, което му диктува собствената съвест.

Елън Г. Уайт подчертава, че не може да бъде даден един-единствен отговор на тези въпроси, защото обстоятелствата и условията могат да варират от една държава в друга. Тя признава, че адвентистите, подлежащи на мобилизация, не отиват доброволно, а следват законите в своите държави. Тя ги насърчава и се моли за тях да „бъдат истински войници на Христовия кръст“ и Божиите ангели да „ги пазят от всяко изкушение“³. Те трябва да научат как да прилагат библейските принципи в променящи се ситуации.

Адвентистите се сблъскват с коренно различни ситуации в европейските държави. Например във Великобритания, където няма задължителна мобилизация, адвентистите не се сблъскват директно с този проблем. Но други държави, като Германия, Австро-Унгария и Франция, разчитат особено много на задължителната мобилизация и отказът от подчинение на заповедта е наказуем със затвор или екзекуция.

Ето защо в тези страни адвентистите, подлежащи на мобилизация, като цяло изпълняват военната си служба, но отказват да изпълняват редовни служебни задължения в събота „в мирно време“. Някои от тях са осъдени от военен съд на няколко години затвор поради стриктно спазване на съботата. Въпреки това пред военния съд те често заявяват, че дори в събота ще се бият, ако родината им е под вражеско нападение. Но не биха участвали във военни действия за нападение.⁴

Войната е по-комплексна

Когато войната избухва през лятото на 1914 г., адвентистите от седмия ден в Централна Европа незабавно започват да осъзнават нейната сложност. Кой е агресорът? Кой просто се опитва да защити родината си? В светлината на бързо последващите взаимни заплахи и обявявания на война е лесно да изгубиш нишката. Всяка държава твърди, че защитава себе си срещу чужд агресор.

Когато армии се мобилизират,

младите адвентисти са също мобилизирани и въвлечени във военната машина. Някои деноминационни ръководители в Германия губят смелостта си и уверяват военните власти, че техните мобилизирани войници ще бранят родината с оръжие дори в съботен ден. В същото време те се опитват да убедят църковните членове, че готовността за воюване от Стария завет е приложима и днес.

Допуска се, че тази позиция не е напълно нова за адвентистите от Централна Европа. Но фактът, че тези ръководители на практика казват на църковните членове какво очакват от тях е наистина прецедент. Много хора дават гласност на разочарованието и несъгласието си. Последвалите смут и спорове изглежда могат да бъдат потушени единствено с изключването на „смутителите“, което довежда до по-голямо отчуждаване, противопоставяне и лоши чувства. Тази вътрешна „война“ в крайна сметка води до зараждането на Реформаторското адвентно движение.⁴

Във Великобритания обстоятелствата се променят, когато правителството започва обща мобилизация през 1916 г. Тъй като съществуват някои възможности за избягване на преките военни действия, повечето британски адвентисти, подлежащи на задължителна мобилизация, имат възможността да се регистрират като отказващи да служат в армията по религиозни причини, както и да служат като цивилни. Това не им спестява тормоза, репресивните мерки и затвора, защото техните висшестоящи и населението като цяло ги смятат за „предатели на националната кауза“. Хората не желаят да се дават привилегии на съботяните.⁵

Трудно е за мобилизираните адвентисти да останат верни на своите убеждения независимо от това дали служат в немската, френската или британската армия. Какво е решението? Как трябва да се държат и да постъпват при тези притискащи ги обстоятелства?

Характерът на Исусовите последователи

В планинската проповед (Матей 5-7) Исус разкрива законите на Своего царство и ни дава бърз поглед върху широката рамка, в която Той поставя моралните и етични въпроси. Джон Хауърд Йодер, менонитски теолог и етик, улавя седем етични принципа в тази проповед, които намирам

за полезни в стремежа ни да приложим библейските норми при променящи се условия и обстоятелства.⁶

1. Етика на покаяние. Исус започва Своята проповед с думите „Покайте се, защото наближи небесното царство.“ (Матей 4:17). Това, към което Исус призовава, е *metanoia* – промяна на ума, „дълбоко съжаление за греха и отричането от него“, както казва Елън Уайт.⁷

Заслужава си да отбележим, че призоваването на първите Исусови ученици (стихове 18-22) и етиката на Неговото царство (Матей 5-7) са предшествани от призив за промяна на ума. Исус ни напомня, че Неговата етика се материализира по-скоро в човек, чиито ум е променен, отколкото в описание на идеално светско общество или в насоки за щастлив и успешен живот.

2. Етика на ученичество. Блаженствата са адресирани до Исусовите ученици (Матей 5:1) – нищите по дух, скърбящите, кротките, милостивите, чистите по сърце, миротворците, гонените заради правдата и тези, които гладуват и жадуват за правдата (стихове 3-10). Исус не обещава временни награди (богатство, известност и успех), но вечни (небесното царство, утеха, новата земя, удовлетворение, милост, да видиш Бога и Божието приемане) на учениците си, които често са малцинство в обществото. Въпреки това Неговите ученици не се идентифицират толкова с наградите, които се опитват да получат, нито с успеха, който се стремят да постигнат, а с Господа, Когото искат да разкрият и да наподобяват.

3. Етика на свидетелство. След това Исус сравнява учениците със солта на земята и със светлината на света (стихове 13-16). Техните думи, действия и поведение свидетелстват на света. Ако сме войници като някои от нашите братя в Европа по време на Първата световна война, как ще изглежда нашето свидетелство за Бога? Просто помислете над следното. „Врагът“ не е избрал да бъде роден в определена държава и вероятно не е бил отговорен за грешките на своите държавни ръководители. Може би дори не е избрал да се присъедини към армията.

ЗАТВОРНИЦИ ОТ ДАРТМУР: Тези адвентисти от седмия ден, снимани в затвора Дартмур, Англия, са лишени от свобода поради нравственото си решение да не убиват, да не работят в събота и да отказват товаренето на боеприпаси

Като човек той има нужда от спасение, точно както и аз. Затова как мога да му предам Божията безкрайна любов и прощение?

4. Етика на удовлетворение. Исус твърди, че книжниците и фарисеите правят спазването на закона лесно, като занижават стандарта и изпразват закона от истинския му смисъл. Той заявява, че тяхното въздържание от убийство или прелюбодеяние се базира на външни стандарти, докато те все пак таят омраза и алчност. Те изглежда смятат, че греховните мисли и отношение не са проблем, докато не се превърнат в явно нарушение на закона. Въпреки това Исус казва, че не идва, за да премахне закона, а за да го изпълни и да изяви неговата пълнота (стих 17). Той илюстрира истинското му предназначение, подсилва неговото приложение и създава усещане за духовността му (стихове 19-48).

5. Етика на съвършена любов. Можем да възразим „Какво общо има това с военните конфликти?“ Много общо! Помнете, че три от шестте примера на Исус „Чули сте, че било писано,... аз пък ви казвам“ се отнасят до враждуването, насилието и отмъщението (стихове 21-26, 38-42, 43-48). Да обичаш приятел не е нищо особено. Но Исус приканва Своите последователи да обичат дори тези, които не го заслужават или които са отдадени на злото (стихове 43-48).

Разбира се, можем да попитаме: „Не показваме ли така одобрение към техните зли намерения?“ Ще държим ли сметка на нашия Небесен Баща за това, че ни обича и предаде Исус за нас, докато ние все още бяхме греш-

ници, дори врагове (Римляни 5:8,10)? Подобно Исус иска от нас да отразяваме съвършената любов на нашия Небесен Баща и да показваме искрена загриженост за спасението на враговете си (Матей 5:48).

6. Етика на различието. С въпроса „Какво особено правите?“ (стих 47) Исус ни предизвиква да мислим извън рамките. Чудим се какво очакват другите от нас, какви са нашите възможности или какви са най-малко лошите решения. Но Бог често прави неочакваното, нещо, което може да не фигурира в списъка ни с възможности. Исус не иска от нас да се перчим в името на свидетелстването, просто да се придържаме към правилата или да имаме успех. Той по-скоро иска от нас да отразяваме Неговия характер. Вероятно Той самият би попитал: „В тази ситуация как животодавящата сила на Духа ще достигне отвъд наличните модели и възможности, за да направи нещо ново, чиято новост сама по себе си ще свидетелства за Божието присъствие?“⁸

7. Етика на помирението. От Исусовите думи, издаващи отношението Му към греха в Матей 5:21-26, разбираме, че вътрешното състояние на омраза към брата е много по-сериозно нещо от външното действие. Но Исус не спира до тук, Той подчертава още важността от помирението преди всяко истинско поклонение. Точно както Бог прави всичко необходимо, за да помири света със Себе Си, така ние, като Негови деца, трябва да отразяваме Неговия характер, като се помиряваме с другите.

Докато хората могат явно да

ФОТО: ИЗДАТЕЛСТВО HAMBURG PRESS

отхвърлят участието в дела на насилие и убийство, в същото време могат да таят омраза и вражда. И все пак Божиите деца са посланици на Неговото царство и основната им характеристика ще бъде отразяване на помиряващата Му любов към приятели и врагове.

Да отразяваме Божия характер — световна мисия

По време на Първата световна война мобилизираните адвентисти в Германия и Франция се озовават в обстоятелства далеч от идеалните и все пак много от тях се опитват да получат позиция в армията, където могат да лекуват и да спасяват вместо да нараняват. Така те служат като лекари, санитарни, преводачи, готвачи, машинисти и др. Много от тях се молят със своите другари, дават библиейски уроци, разнасят евангелска литература и се събират за богослужение в събота с приятели по вяра.

Подобно на тях по света има още много членове на църквата, които са изправени днес пред сходни обстоятелства. В същото време ние можем да живеем при привидно мирни обстоятелства, а да водим вътрешни войни всеки ден. Всички сме изкушавани да развиваме дух на воюване, когато се изправим пред конфликт. Божиите деца би трябвало да се характеризират основно с опитите си да отразяват Божия характер на съвършена, нео-

бятна и помиряваща любов към приятели и врагове. В края на краищата нали адвентистите от седмия ден приемат като мисия прогласяването на тройната ангелска вест „на всеки народ и племе, език и люде“ (Откровение 14:6), за да привличат хората към Исус, така че да не загинат, а да бъдат спасени.

¹ Hartmut Lehmann, Das Christentum im 20. Jahrhundert: Fragen, Probleme, Perspektiven, Kirchengeschichte in Einzeldarstellungen (Leipzig: Evangelische Verlagsanstalt, 2012), том VI/9, стр. 141, 142.

² Пак там, стр. 142.

³ Уайт, Елън Г. Избрани вести (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1958), книга 2, стр. 235 в ориг.

⁴ Ulysse Augsburg, „Un soldat adventiste devant le conseil de guerre,” Le Messager, May 1914, pp. 51-54; Gerhard Padderatz, Conradi und Hamburg: Die Anfänge der deutschen Adventgemeinde (1889-1914) unter besonderer Berücksichtigung der organisatorischen, finanziellen und sozialen Aspekte (Hamburg: author, 1978), стр. 243-253.

НОВОБРАНЦИ: Адвентистите от седмия ден често доброволно изпълняват задълженията си под свистящи куршуми, водени от моралния си дълг да спасят живот. Някои от сниманите тук продължават да служат на Църквата като пастори, мисионери и администратори.

⁵ Виж например Guy Dail, „An unsere lieben Geschwister!” (broadside, Hamburg: Aug. 2, 1914); G. Freund, „Krieg und Gewissen,” Zions-Wächter, 6 дек. 1915 г., стр. 365.

⁶ Francis M. Wilcox, Seventh-day Adventists in Time of War (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1936), стр. 253-296.

⁷ John Howard Yoder, The Original Revolution: Essays on Christian Pacifism (Scottsdale, Pa.: Herald Press, 2003), стр. 36-51.

⁸ Уайт, Елън Г. Пътят към Христа (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1977), стр. 23; вж. стр. 23-36.

John Howard Yoder, The Original Revolution: Essays on Christian Pacifism (Scottsdale, Pa.: Herald Press, 2003), стр. 49.

Денис Кайзър, родом от Германия, завършва своята докторантура по адвентна история

и историческа теология в университета Ендрюз, в Бериен Спрингс, Мичиган, САЩ.

Тед Уилсън

Божията

мощна

десница

*Да спасиш тялото
и душата*

ПРОВИДЕНС ЛИТОГРАФ КОМПАНИ

Живеем в последното време и много хора по света осъзнават, че нещата се менят бързо и бъдещето е несигурно. Докато се подготвяме за скорошното завръщане на Исус, вярвам, че е по-важно от всякога да поставим отново фокуса върху нашата уникална, заръчана от небето задача за здравно мисиониране, или както я наричаме сега „Цялостно здравно служене“, като използваме здравната вест по всякакъв начин, за да доведем хората до кръста на най-великия Лечител.

Здравната реформа и цялостното здравно служене не са евангелието. Евангелието е вестта за Спасителя, Който живя съвършен живот, умря и възкръсна за нас, застъпва се за нас в Светая светих на истинското небесно светилище и скоро ще се завърне, за да ни заведе у дома при Него. Спасени сме чрез Неговата благодат и праведност, както показва службата в светилището във всичките ѝ аспекти.

Красив баланс

И все пак ни е казано, че цялостното здравно служене или здравното мисиониране е дясната ръка на евангелието – Божията мощна десница. Дясната ръка символизира активно включване и сила. Тя е водеща и част от случващото се. Дясната ръка на тялото (или за левичарите лявата ръка) е толкова важна за

постиженията на цялото тяло и добре илюстрира колко важно е цялостното здравно служене за Църквата на адвентистите от седмия ден понастоящем за достигането на света.

Красивият баланс между евангелската работа и здравното служене е ясно изразен от Елън Уайт: „Здравното служене трябва да бъде тясно обвързано с работата по евангелското дело, както дланта и ръката са свързани с тялото. Нуждаем се от евангелското дело, което да даде гласност и подкрепа на здравното служене, а делото се нуждае от здравното служене, за да покаже действието на евангелието на практика. Бог би искал Неговото дело да продължава напред симетрично и в хармония. Неговата вест трябва да достигне до всички краища на света.“ (Писмо 135, 1899 г.)

Нашата вяност се основава на Неговата вяност

Божият очакване за нашата бъдеща вяност към Него винаги се основава на Неговата вяност към нас в миналото. В Изход 20:2, когато дава закона на Синай, Бог лично увещава Своя избран народ да помни, че: „Аз съм Йеова твоят Бог, Който те изведох из Египетската земя, из дома на робството.“

Днес, както е било и за древния Израел, Бог очаква нашата вяност да бъде основана на увереността ни в Неговото водителство и поучение в миналото, особено що се отнася до това

да търсим големи възможности за цялостно здравно служене.

Как можем да се учим от миналото, за да оставим Бог да ни води, да се доверим на Него и на Неговите пророци и да разширим влиянието на здравното служене на църквата, като помагаме на практика на хората, докато прогласяваме тройната ангелска вест?

Нека си припомним как Бог изведе децата на Израел от Египет.

Опитността на Израел

В Изход 14 и 15 глава са описани невероятните събития, съпътстващи бягството през Червено море от фараон и египетската армия. Божият народ тържествува. В Изход 14:31 четем: „Израил видя онова велико дело, което Господ извърши над египтяните; и людете се убояха от Господа, и повярваха в Господа и слугата Му Мойсея.“

Ако анализираме този стих, ще забележим: 1) Великото дело е потвърдено визуално; 2) Бог свърши Своята работа; 3)

бравяме и се колебаем подобно на израелтяните. Израел има постоянно възходи, стигащи до триумф, и падения, стигащи до плач и ридания. Нима и ние самите не сме изкушени по същия начин? Нека помним, че Бог ни призовава да бъдем част от великото адвентно движение с цялостното здравно служене като неразривна част от прогласяването на евангелската вест на света и с основна роля, съгласно Духа на пророчеството, в последното предупреждение.

В Изход 15:24 народът мърмори против пророка и пита: „Що да пием?“ Мислите си, че като идват от Червеното море триумфално, те биха казали: „Нека да видим как Бог ще промисли.“

Тогава Мойсей извиква към Господа. Когато сме изправени пред предизвикателство или проблем, нека следваме примера на Мойсей и да викаме към Господа. Само в Бог имаме сила. Стих 25 показва, че „Господ му показва дърво; и като го хвърли във водата, водата се подслади.“ Вестта тук е ясна: когато Бог те призове да показваш на хората по-добър начин на живот и се изправиш пред проблеми, викай към Господа и Той ще ти покаже решение. Той ще ти покаже Неговата сила.

Истината е разкрита в следващия стих: Изход 15:26, един от най-силните стихове, свързани със здравето в Библията. Бог заявява чрез Мойсей: „Ако прилежно слушаш гласа на Господа своя Бог, и вършиш онова, което Му е угодно, и слушаш заповедите Му, и пазиш всичките Му повеления, то не ще ти нанесе ни една от болестите, които нанесох върху египтяните; защото Аз съм Господ, Който те изцелявам.“

Какъв силен текст за разгласяване! Във вашето общуване с другите, във вашата подкрепа по отношение на здравето, във вашето свидетелство, във вашето проповядване, прогласявайте небесната сила на този стих.

Невероятна възможност

Днес всички хора около нас се чудят как трябва да се хранят, какво трябва да пият и как трябва да живеят. Във време, когато преминаваме от една международна криза към следващата, това е невероятна възможност за адвентистите от седмия ден да заявят подобно на Павел в I Коринтяни 6:19-20 и 10:31: „Или не знаете, че вашето тяло е храм на Светия Дух, Който е във вас, когото имате от Бога? И вие не сте свои си, защото сте били с цена купени; затова прославете Бога с телата си, [и с душите си, които са Божии]... И тъй, ядете ли, пиете ли, нещо ли вършите, всичко вършете за Божията слава.“

Добавете и мощното указание, дадено чрез апостол Йоан в III Йоан 2: „Възлюбений, моля се да благоуспяваш и да си здрав във всичко, както благоуспява душата ти“, и получавате формулата за великото движение на адвентистите от седмия ден, която да помогне на обществото по безпрецедентен начин да открие пълното здраве – физическо, умствено, социално и духовно.

Част от Тройната ангелска вест

Вие и аз прогласяваме Тройната ангелска вест от Откровение 14:6-12 чрез силата на Святия Дух. Здравната вест и

„Само в Бог
имаме сила.“

Израелтяните прославиха и повярваха в Бог (важна част от тази последователност, която е от съществено значение за нас в Божията църква днес); 4) те повярваха на Неговия служител Мойсей.

Израелтяните повярваха на Божия пророк – друг важен компонент за нас като Божия църква днес.

След чудната опитност при Червено море всеки е развълнуван, докато идва голямо изпитание – пустинята, където няма вода. Израелтяните вървят в продължение на три дни, без да намират вода. Накрая стигат до Мара, но водата е горчива.

Три дни преди това виждат невероятната Божия сила с водата в Червено море и вярват в Бог и на Неговия пророк. Само три дни по-късно обаче те стигат от триумф до отчаяние. Не вярват в Бог, нито на Мойсей, нито на облачния стълб, който ги води през това време и ги закриля през нощта като огнен стълб.

Този облачен и огнен стълб наподобява цялостното здравно служене в неговото пълно благословение по това, че ни води до крайната цел: разбирането на евангелската вест и близката връзка с нашия Изкупител.

Възходи и падения

Понякога ние като адвентисти от седмия ден изглежда за-

делото на адвентистите от седмия ден са тясно свързани с Тройната ангелска вест. Бог има план за хората и той включва всеки аспект от техния живот, като започнем от здравето, така че Божията мощна десница да им помогне по-нататък в разбирането на Христовото специално служене за тях умствено, социално и преди всичко духовно.

Нека помислим върху съвета от Духа на пророчеството, който намираме в Свидетелства към църквата, том 6, стр.112 (в ориг.): „Докато приближаваме към края на времето, трябва да се извисим високо и още по-високо над въпроса за здравната реформа и християнското въздържание, като ги представим по по-положителен и решителен начин. Трябва непрестанно да се стремим да образуваме хората не само с думи, но и с нашите практически действия.“

Подобно на Мойсей нека викаме към Господа да си послужи с нас в тези последни дни от земната история, когато обществото рухва, моралните устои изчезват и социалната постройка се срива. С Божията милост нека бъдем част от ново съживление и реформация на това, за което е предназначен здравословният начин на живот, здравната реформа и цялостното здравно служене. Бог желае тази даваща живот вест да бъде чута по целия свят.

Тед Уилсън

е председател на Църквата на адвентистите от седмия ден.

истории

Мисионската инициатива “Да дадем светлина на нашия свят” в действие

Да дадем светлина на нашия свят — GLOW — е мисионска инициатива, която се е зародила в Калифорния, Съединените щати, но по настоящем се разраства и в други райони по света. Основава се на концепцията църковни членове да разпространяват GLOW брошури безплатно при всяка възможност. Към момента брошурите са отпечатани на 45 езика.

Ето две кратки истории, които описват човешки съдби, докоснати от инициативата GLOW във Фиджи:

ФОТО НЕЛСЪН ЕРНСТ

ЗАДЪЛБОЧЕНА В ЧЕТЕНЕ:
Жена от Фиджи изучава брошура НСНМ (GLOW), която току-що е получила.

ПЪРВА ИСТОРИЯ:

Нелсън Ернст – ръководител на инициативата GLOW и нейният международен координатор Камил Мец наскоро посещават Фиджи, работейки съвместно с Транстихоокеанския съюз за съставянето на GLOW брошури на местните езици. Докато са там, Нелсън се вози в автобус на градския транспорт и дава GLOW брошура на служител в автобуса. Шофьорът на автобуса забелязва това и също поиска брошура. Нелсън му дава една, но той моли за няколко допълнително. И така още преди автобусът да потегли, Нелсън привършва почти всичката литература, която е взел със себе си за раздаване през целия ден!

ВТОРА ИСТОРИЯ:

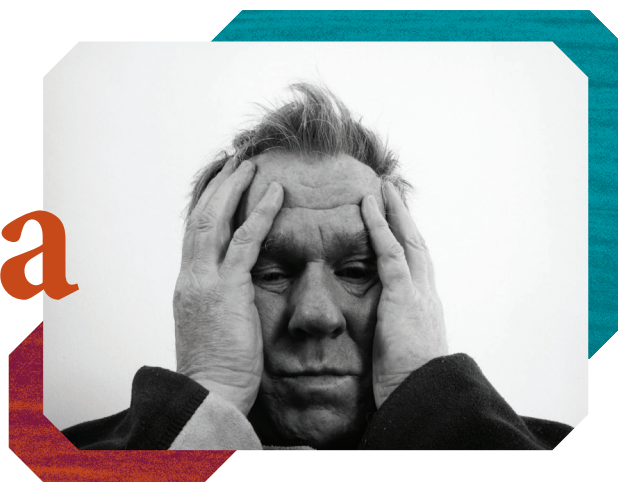
Само за един съботен следобед през март тази година във Фиджи младежи адвентисти раздават 10 000 GLOW брошури, озаглавени „Защо ходя на църква в събота“. „Много животи ще бъдат докоснати чрез това начинание за споделяне – казва Нелсън. – Хората във Фиджи са готови да приемат евангелието.“

Историята са подбрани от ръководителя на инициативата GLOW към Конференция Тихоокеански съюз в САЩ – Нелсън Ернст. За да научите повече за инициативата GLOW, посетете sdaglow.org. За да гледате видео свидетелства, свързани с GLOW, посетете vimeo.com/user13970741.

Когато надеждата угасне

Марк Финли

Имали ли сте някога житейско преживяване, при което надеждата ви за положителна развръзка се е била изпарила? Дали понякога обстоятелствата са изглеждали безнадеждни? Дали прогнозите за бъдещето са били мрачни? Не сте единствени. Милиони хора по света са се изправяли пред подобни обстоятелства. Някои от тях дори са били смазвани от тези неприятни житейски преживявания. Но други не само са оцелели, а са триумфирали. Те са открили как да имат надежда в най-трудните житейски несгоди. В библейския урок в това издание ще открием източника на сила, който да бъде котвата във всяка буря, пред която може да се изправите.

Но освен това ще открием, че не само има надежда, с която да преминем през бурята, но има невероятна надежда отвъд бурята.

1 Прочетете Римляни 15:13. Как апостол Павел описва Бог? Каква дума е използвана, за да опише надеждата, която ни се предоставя чрез Святия Дух?

Бог, Който знае всичко, Който може всичко, е източникът на нашата надежда. Когато надеждата ни отслабне, Бог изобилства с надежда. Ако гледаме на Него, вместо на трудностите, пред които се изправяме, ние можем да бъдем „изпълнени“ с надежда. Апостол Павел споменава думата „надежда“ 41 пъти в своите послания. Надеждата е желание, придружено с очакване. Тя е свързана с нашите вътрешни копнежи за нещо по-добро от очакваното, с увереността, че Бог ще удовлетвори това желание.

2 Как надеждата повлиява нашето поведение? Прочетете Псалм 16:9; 31:24; и 71:5, 6, и направете списък на ефектите, които има надеждата върху нашата перспектива.

3 Когато се изправя пред обезсърчаващи обстоятелства, какъв въпрос задава Йов по отношение на надеждата? Как думите на Давид в Псалми отговарят на въпроса на Йов? Сравни Йов 17:15 с Псалм 39:7 и Псалм 130:7.

4 Какъв съвет дава апостол Павел за намирането на

надежда в Божието Слово? Прочетете Римляни 15:4.

Когато четем историите за библейските герои, откриваме, че те са се изправяли пред много от предизвикателствата, пред които стоим и ние днес. Те са имали здравословни проблеми, семейни проблеми, икономически трудности, неразбирателства и много други трудности, които тормозят и нас. Тези мъже и жени на Бога не са били пластмасови светии в кули от слонова кост, имунизирани срещу сърдечните болки в този свят. Но чрез тях те се научават да вярват в Бога. Техните сърца са били изпълнени с надежда, нашите също биха могли да бъдат.

5 Какви атрибути на надеждата, която идва от Бога, подчертава апостол Павел в Римляни 5:2, 5?

Когато се изправя пред своите предизвикателства, как Павел описва Исус на своя по-млад съслужител Тимотей в 1 Тимотей 1:1?

Въпреки че Павел е минал през корабкрушения, побоища, замеряне с камъни, смъртни заплахи и затвор, той пише на Тимотей за Исус, неговата надежда. За Павел и всички апостоли фокусирането върху Исус, а не върху техните изпитания, им дава свръхестествена сила, която повдига духа им, окуражава сърцата им и ги дарява с надежда. Тази надежда не е някакво повърхностно, емоционално усещане. Тя е резултат от основополагащата вяра в Исус Христос.

6 Какво посочва Библията като наша единствена, вечна надежда? Прочетете следните текстове. Всеки от тях предлага уникално прозрение за единствената надежда на християните: 1 Коринтяни 15:19; 1 Солунци 4:13-18; Тит 2:13; и Евреи 7:19.

Ние, християните, сме изпълнени с надежда. Христос, обитаващ в сърцата ни, е способен да се справи с всичко, пред което ще се изправим в този живот. Неговата сила е наша. Неговата изцеляваща благодат е наша. Спасението в Христос е наше. И отвъд този живот ние гледаме напред към „блажената надежда“, когато тези „смъртни тела“ ще бъдат „облечени в безсмъртие“ и ние ще живеем завинаги в земя на надеждата.

КАЛЕЙДОСКОП

Преди 100 години

На 4 август 1914 г. след съвещание с ръководителите от църквата на адвентистите от седмия ден, които присъстват на място тогава, председателят на

Източногерманския съюз информира немското военноминистерство писмено, че адвентистите, които подлежат на мобилизация, ще носят оръжие в сражение и ще бъдат на пост в съботен ден, ако се касае за отбраната на държавата. Когато са мобилизирани, повечето от членовете се съобразяват с това, въпреки че много от тях пожелават и са назначени на служба извън бойното поле, в медицинския корпус или в поделения на Червения кръст.

Много адвентисти се обявяват за отказващи да служат в армията по религиозни причини и в някои случаи те понасят жестоко отношение за това. Научете повече, като прочетете рубриката „Проследено отблизо“ със заглавие „Да обичаш неприятеля си?“ от Денис Кайзър в този брой.

Първа

Музеи, приели най-много посетители през 2013 година (в милиони):

- 1 Лувър, Париж 9.3
- 2 Британски музей, Лондон 6.7
- 3 Метрополитен-музей, Ню-Йорк 6.2
- 4 Национална галерия, Лондон 6.0
- 5 Музей Ватикана 5.5

Източник: The Art Newspaper/USA Today

11,356

Средностатистическият човек вдишва и издишва 11 356 литра (3000 галона) въздух всеки ден.

Превъзходна храна

Фурмите, сладките дъвчащи се плодове на финиковата палма, са страхотна закуска. Две фурми съдържат около три грама фибри, горе-долу същото количество, което се съдържа в една малка ябълка.

Яжте ги сурови или ги комбинирайте със салати и топли или студени зърнени закуски.

Източник: Men's Health

2,800

Това е броят на видовете картофи, които се

отглеждат в Перу - те са повече откъдето и да е другаде на планетата.

Източник: Hemispheres.

Източник: Hemispheres

